

Vaterländische Beiträge.

Nr.

Dresden, den 1. November 1816.

41.

De victoria
Britannorum ab Algerianis
reportata
d. 27. August. 1816.

Dicite iō paeā et festae pandite templa
Laetitiae, gentes; solvite vota Diis!
Personet Europam laetus concentus ioque
Litora cuncta hilari voce, triumphe,
canant!
Tandem, quas meruit, poenas Algeria sol-
vit;
Latrones flexo procubuere genu,
Jam tua barbaricis non crescet, ut ante, ju-
ventus
Servitium populis, accola laete maris!
Jam nulli poterunt messes vastare rapina
Pastor et in tuto litore pascet oves,
Nec natum mater, sponsum nec sponsa per
altas
Abductum celeri puppe dolebit aquas.
Compressere minas saevas fastumque tyranni
Arma, jubente Deo, magne Britanne, tua!

Audiat haec tellus: Superūm non effugit
iram,
Rumpere qui juris vincula sancta potest.
Testantur Libyci combustae litoris arces
Et freta, quae largo tincta cruore ru-
bent.
Navibus e multis, quae fures ante ferebant,
Vix una horrisono sospes ab igne fuit.
Sic placuit Superis, qui magnas orbis ha-
benas
Flectunt nec populis jura perire sinunt.
Hinc tibi Neptunus superare, Britannia,
classe
Et gestare manu sceptrā trisulca dedit:
Ut vigilante sacri cura maris aequora serves
Liberā, ne praedo per freta tutus est.
Heu nimium longis licuit vastare rapinis
Infandae genti litora cuncta maris!
Nil habuere sacrum latrones; nullus in aris
Illis visus honos, nullus inesse Diis.
Abstraxere viros laribus, seu colla catenis
Vinctos servitio, sive dedere neci.
Clamat adhuc insons sanguis nec jam data
poena
Placavit manes, qui sua fata gerunt.